

Załącznik nr 4. Rekomendacje i zalecenia dla oceny inwestycji, z uwzględnieniem wymagań art. 4 ust. 7 RDW

(art. 38j ustawy Prawo wodne, Dz. U. 2012 poz. 145)

Poniższe rekomendacje, a także opis sposobu postępowania, dotyczą przedsięwzięć zrealizowanych lub planowanych, dla których istnieje potrzeba analizy zgodności z wymaganiami RDW.

CZĘŚĆ I: OCENA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (OOŚ)

WARIANT I: OBOWIĄZEK PRZEPROWADZENIA OCENY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO – DOTYCHCZASOWA PRAKTYKA OOŚ

Przystępując do realizacji przedsięwzięcia, w pierwszej kolejności, należy je przyporządkować do odpowiedniej „grupy” oddziaływania na środowisko. Dotychczas polskie prawodawstwo przewidywało trzy grupy przedsięwzięć, dla których wymagano przeprowadzenia postępowania OOŚ lub postępowania w sprawie konieczności sporządzenia raportu OOŚ, tzw. *screeningu*, czyli procedury, w której podejmowana jest decyzja, czy w odniesieniu danego przedsięwzięcia wymagana jest OOŚ. Podział na dwie pierwsze grupy wynika bezpośrednio z treści Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 z późn. zm.). Przedsięwzięcie należące do grupy I lub II może jednocześnie oddziaływać na obszar Natura 2000, wówczas podczas procedury oceny oddziaływania na środowisko należy również spełnić wymagania dotyczące grupy III. Przykładowe schematy procedury OOŚ dla przedsięwzięć z grupy I oraz II pokazano w Załączniku nr 4.1 oraz 4.2.

Zmiany w procedurze ocen oddziaływania na środowisko wprowadziły trzy ustawy wprowadzające tzw. uproszczenia powodziowe. Natomiast jeśli takie przedsięwzięcie polega na wykonaniu urządzenia wodnego lub robotach związanych z odbudową, remontem i rozbiórką tych urządzeń wodnych, i jest przedsięwzięciem:

- mogącym znacząco oddziaływać na środowisko,

lub

- innym niż ww. przedsięwzięciem mogącym znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, które nie jest bezpośrednio związane z ochroną tego obszaru lub nie wynika z tej ochrony (tzw. III grupa) wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (art. 7 ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z usuwaniem skutków powodzi z 2010 r.).

Dla decyzji tej prowadzi się postępowanie na zasadach ogólnych wynikających z ustawy ooś, z pewnymi wyjątkami. Dla decyzji na takie urządzenia wodne lub roboty związane z odbudową, remontem i rozbiórką tych urządzeń nie stosuje się art. 74 ust. 1 pkt 5 i 6 oraz ust. 1a–1c ustawy ooś, tj. wymogu dołączenia wypisu i wyrysów z planu miejscowego, wypisu z rejestru gruntów, niezależnie od ilości stron biorących udział w postępowaniu, a także art. 80 ust. 2 ustawy ooś, tj. nie sprawdza się zgodności z planem miejscowym takich inwestycji.

Organem właściwym do wydania decyzji w tych sprawach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska.¹

¹ Zmiany w postępowaniach administracyjnych w sprawach ocen oddziaływania na środowisko. 2011r., Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska



Zaprezentowany powyżej schemat jest ilustracją opisanych wcześniej wytycznych (szczegółowo opisanych w podręczniku pn. „Zmiany w postępowaniach administracyjnych w sprawach ocen oddziaływania na środowisko” 2011r., Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska), nie jest natomiast oficjalną wykładnią prawa.

WARIANT II: OBOWIĄZEK PRZEPROWADZENIA OCENY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO ORAZ OCENY POTRZEBY ZASTOSOWANIA ART. 4 UST. 7 RDW DLA PRZEDSIĘWZIĘĆ REALIZOWANYCH W OKRESIE PROGRAMOWANIA UE 2007-2013 ORAZ PLANOWANYCH W KOLEJNYCH LATACH.

W związku z koniecznością spełnienia wymagań RDW powstały zalecenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju, Ministra Środowiska i Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (z 5 lutego 2014 r.) dla inwestorów/beneficjentów oraz właściwych instytucji w zakresie weryfikacji i zapewnienia spełniania przez przedsięwzięcia współfinansowane z funduszy unijnych w okresie programowania 2007-2013 wymagań wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej (zwane dalej: Zaleceniami) (<http://www.mir.gov.pl>). Zalecenia wskazują na dwa istotne zagadnienia wiążące proces oceny oddziaływania na środowisko z wymaganiami RDW tj.:

1. Art. 4 ust. 7 RDW został transponowany ustawą z dnia 5 stycznia 2011 r. *o zmianie ustawy Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. nr 32 poz. 159) **w treści art. 38j**. Nowelizacja weszła w życie 18 marca 2011 r. Przedsięwzięcia, dla których procedura wydawania decyzji środowiskowych została wszczęta przed wejściem w życie ww. ustawy, muszą być poddane weryfikacji i ponownej ocenie zgodnie z Zaleceniami. W analizie wpływu przedsięwzięcia należy wykorzystać zaktualizowaną ocenę stanu wód²
2. Przedmiotowa nowelizacja *Prawa wodnego* wprowadziła również istotną zmianę do ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwie w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz.U. 2008 nr 199, poz. 1227 z późn. zm.) (tzw. Ustawa ooś). Według art. 81 ust. 3 w/w ustawy, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarach dorzecza, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 38j ustawy *Prawo wodne* (transpozycja art. 4 ust. 7 RDW). W praktyce oznacza to, że organ przeprowadzający postępowanie *screeningowe* musi dokonać oceny przedsięwzięć (patrz **ETAPY II – III, CZĘŚĆ II**) pod kątem spełnienia warunków wynikających z art. 38j ustawy *Prawo wodne* – **zakres i uwarunkowania formalno – prawne takiej oceny scharakteryzowano w Części II**.

² Ocena stanu JCW publikowana przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska

CZĘŚĆ II: STWIERDZENIE KONIECZNOŚCI ZASTOSOWANIA ODSTĘPSTWA Z ART. 4 UST. 7 RDW

Jak wskazują Wytyczne dotyczące odstępstw od celów środowiskowych (zwane dalej: Wytycznymi)³, ocena spełnienia kryteriów i warunków z art. 4 ust. 7 RDW musi zostać przeprowadzona na etapie planowania inwestycji. OOŚ stanowi istotny element procesu inwestycyjnego, dlatego należy zapewnić przeprowadzenie postępowania OOŚ uwzględniając zasadę pierwszeństwa prawa wspólnotowego oraz obowiązek prowsólnotowej wykładni przepisów prawa krajowego.

Każda inwestycja powodująca nową zmianę charakterystyki fizycznej części wód, której skutkiem może być nieosiągnięcie dobrego stanu, musi zostać wpisana do planu gospodarowania na obszarze dorzecza (PGW). W związku z tym, każdy podmiot (zarówno publiczny, jak i prywatny) planujący realizację takiej inwestycji zobowiązany jest do przekazania Prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej stosownej oceny oraz uzasadnienia, celem analizy w kolejnych aktualizacjach planów gospodarowania wodami (aPGW). Każda aktualizacja będzie prowadzona zgodnie z polskim prawem, transponującym wymogi RDW w tym zakresie, czyli z uwzględnieniem 6-cio miesięcznego terminu na konsultacji społecznych.

Zgodność inwestycji z przepisami RDW powinna zostać wykazana w procesie przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia - ten tryb stanowi docelowe rozwiązanie. Jeżeli w trakcie prowadzenia konsultacji społecznych w ramach aPGW zostaną zgłoszone nowe inwestycje, zostaną one poddane ocenie oddziaływania na środowisko, a w uzasadnionych przypadkach zostaną uwzględnione w aPGW. Nie istnieją żadne przeciwwskazania, aby pomiędzy kolejnymi aPGW zostały poddane ocenie i zgłoszeniu nowe inwestycje - wówczas znajdują się one w kolejnych aPGW.

Niniejszy dokument – MasterPlan - stanowi uzupełnienie do pierwszych PGW, a wskazane w nim inwestycje zostaną włączone do analizy oraz konsultacji społecznych podczas aPGW. W przypadku postępowań w zakresie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach będących w toku, w dniu zatwierdzenia Masterplanów przez Radę Ministrów, konieczne jest uwzględnienie w ww. postępowaniach wyników analizy dokonanej w ramach Masterplanów. Ponadto, w trakcie prowadzenia ww. postępowań organ prowadzący powinien zwrócić uwagę na zgodność przedsięwzięcia z RDW, w tym z MasterPlanem (pod kątem zgodności wyników przeprowadzonej oceny wpływu inwestycji na stan jednolitej części wód). MasterPlan jest dokumentem „prześciowym” nie planuje się zatem jego aktualizacji.

ETAP I: Zidentyfikowanie jednolitych części wód (JCW) oraz ustalonych dla nich celów środowiskowych.

Cele środowiskowe zweryfikowane oraz ustalone zostały na potrzeby aPGW⁴ (tym samym opracowania Masterplanów), zarówno w odniesieniu do JCW jak i obszarów chronionych. Ustalenie celów środowiskowych jest punktem wyjścia do oceny oddziaływania, a w przypadku stwierdzenia „konfliktu” z wyznaczonymi celami do zbadania możliwości zastosowania odstępstw.

Ponadto, w analizie wpływu przedsięwzięcia na stan JCW należy wykorzystać aktualną ocenę stanu wód opartą na danych monitoringowych.

Uwaga: w przypadku inwestycji, których realizacja rozpoczęła się przed 2010 rokiem i dla których ocena JCW opiera się na niekompletnych danym monitoringowych, Krajowy Zarząd Gospodarki

³ Wytyczne nr 20, Wytyczne dotyczące wyłączeń z realizacji celów środowiskowych. Wspólna Strategia Wdrażania Ramowej Dyrektywy Wodnej (2000/60/WE), Raport Techniczny – 2009 – 027 (CIS).

⁴ A. Hobot i inni „Ustalenie celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych (JCWP), jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) oraz obszarów chronionych, Gliwice, 2013

Wodnej dokona oszacowania i symulacji stanu JCW przed rozpoczęciem realizacji inwestycji i na podstawie tych danych zostaną określone cele ochrony JCW.

ETAP II: Identyfikacja oddziaływań mających wpływ na osiągnięcie celów środowiskowych lub powodujących pogorszenie stanu w rozumieniu RDW.

W ramach identyfikacji oddziaływań na cele ochrony wód należy:

- a) ustalić czynniki oddziaływania przedsięwzięcia na elementy oceny stanu JCW,
- b) ustalić, na jakie elementy oceny stanu JCW i ich składowe będzie oddziaływała realizacja przedsięwzięcia,
- c) przedstawić aktualną ocenę stanu (albo potencjału ekologicznego) wód w odniesieniu, do poszczególnych składowych elementów jakości, na które może oddziaływać przedsięwzięcie,
- d) dokonać oceny wpływu czynników oddziaływania na poszczególne elementy oceny stanu JCW.

W przypadku stwierdzenia, iż dane przedsięwzięcie może negatywnie wpływać na stan wód i osiągnięcie wyznaczonych dla nich celów środowiskowych, konieczne jest przeprowadzenie analizy zasadności realizacji inwestycji w kontekście wymagań z art. 4 ust. 7 RDW.

ETAP III: Określenie dalszego postępowania w procesie uzasadnienia odstępstw z art. 4 ust. 7 RDW.

Cele środowiskowe mogą podlegać odstępstwom, o ile zostaną spełnione warunki określone w RDW. W art. 4 RDW określono warunki i procedury ich stosowania. Odstępstwa stanowią integralny element celów środowiskowych. Zakres odstępstwa z art. 4 ust. 7 RDW obejmuje nowe zmiany charakterystyki fizycznej części wód powierzchniowych lub zmiany poziomu części wód podziemnych, lub też niezapobieżenie pogorszeniu się stanu części wód powierzchniowych (z bardzo dobrego do dobrego) w wyniku nowych form zrównoważonej działalności gospodarczej człowieka.⁵

W zależności od określenia charakteru odstępstwa zaleca się zastosowanie odpowiedniej procedury weryfikacji kryteriów wskazanej w Wytycznych. W przypadku przedsięwzięć, co do których istnieją przesłanki wykazania spełnienia warunków wskazanych w art. 4 ust. 7 RDW, należy przedstawić wyjaśnienia dotyczące opisanych poniżej pytań. Poniższe wskazówki mają charakter ogólny, szczegółowe zalecenia zawarte są w ww. Wytycznych nr 20.

1. Zostały podjęte wszystkie praktyczne kroki, aby ograniczyć niekorzystny wpływ na stan części wód.

Celem przesłanki jest wykazanie wdrożenia wszelkich możliwych środków minimalizujących jego oddziaływanie na cele ochrony wód. W przypadku gdy wdrożenie potencjalnych środków było niemożliwe, należy uzasadnić dlaczego.

- a) wariantowanie organizacyjne i funkcjonalne.

Zgodnie z Wytycznymi, art. 4 ust. 7 RDW, wymaga zastosowania środków łagodzących, których „celem jest zminimalizowanie lub nawet wykluczenie negatywnego wpływu na stan części wód”. Mogą to być środki stosowane zarówno podczas projektowania, budowy, jak i eksploatacji obiektów.

⁵ Zalecenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju, Ministra Środowiska i Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska dla inwestorów/beneficjentów oraz właściwych instytucji w zakresie weryfikacji i zapewnienia spełniania przez przedsięwzięcia współfinansowane z funduszy unijnych w okresie programowania 2007-2013 wymagań wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej.

Środkiem minimalizującym nie jest natomiast kompensacja utraconych wartości przeprowadzona w ramach części wód poddanej oddziaływaniom.

Dowód uwzględnienia wszystkich niezbędnych środków minimalizujących powinien zostać wskazany w uzasadnieniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w oparciu o ustalenia postępowania OOŚ. Metody ograniczenia niekorzystnego wpływu powinny zostać zaprezentowane w kontekście wskaźników stanu wód, względem których oceniana była istotność oddziaływania wynikającego ze zmian w charakterystyce fizycznej części wód.

2. Przyczyny modyfikacji lub zmian są szczegółowo określone i wyjaśnione w planie gospodarowania wodami dorzecza, wymaganym na mocy art. 13 RDW, a cele podlegają ocenie co sześć lat?

W przypadku realizacji przedsięwzięcia, dla którego odstępstwo od celów środowiskowych nie zostało uwzględnione w obowiązującym PGW, zgoda na realizację inwestycji może być wydana przed aktualizacją PGW w dwóch przypadkach:

- 1) decyzja inwestora o realizacji przedsięwzięcia zapadła po przyjęciu PGW (w sytuacji gdy PGW nie uwzględnia danej inwestycji i nie analizuje możliwości uzyskania odstępstw dla niej),
- 2) decyzja o realizacji przedsięwzięcia zapadła przed przyjęciem PGW, ale nie zostało ono objęte odstępstwem w danym PGW (np. z uwagi na zbyt małą wiedzę na temat oddziaływania przedsięwzięcia na cele ochrony wód wynikającą ze zbyt wczesnego etapu projektowania i braku danych na temat szczegółowych rozwiązań projektowych).

Modyfikacje i zmiany hydromorfologiczne, w związku z realizacją przedsięwzięć, wprowadzane w toku wdrażania PGW (cykl 6-letni) muszą być przedstawione w kolejnym uaktualnionym planie.

W obu przypadkach konieczne jest przedłożenie prezesowi Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej informacji na temat tego przedsięwzięcia, w celu uwzględnienia odstępstwa przy kolejnej aktualizacji PGW. Informacja ta powinna zawierać:

- a) opis, lokalizację oraz termin realizacji przedsięwzięcia,
- b) podstawowe dane o JCW powierzchniowych i podziemnych, na które planowane przedsięwzięcie może oddziaływać,
- c) podsumowanie oceny wpływu przedsięwzięcia na osiągnięcie celów środowiskowych JCW ustalonych w PGW,
- d) ewentualnie rodzaj i uzasadnienie koniecznego do zastosowania odstępstwa.

Stosowna informacja na temat ustaleń PGW powinna znaleźć się w uzasadnieniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W przypadku, gdy w momencie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przedsięwzięcie będące przedmiotem postępowania, nie jest objęte odstępstwem z art. 4 ust. 7 RDW w PGW, organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach powinien zobowiązać wnioskodawcę na mocy art. 38 ust. 3 pkt. 2 *Prawo wodne* do przekazania prezesowi KZGW szczegółowej informacji na temat przyczyn uzasadniających realizację przedsięwzięcia w kontekście wymogów art. 38j *Prawo wodne*. W świetle ustawy ooś (ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko) w sytuacji wystąpienia konfliktu z celami oraz brakiem możliwości zastosowania odstępstwa, organ nie może wydać pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

3. Przyczyny modyfikacji lub zmian stanowią nadrzędny interes społeczny i/lub korzyści dla środowiska i dla społeczeństwa płynące z osiągnięcia celów wymienionych w ust. 1, są przeważone przez wpływ korzyści wynikających z nowych modyfikacji czy zmian na ludzkie zdrowie, utrzymanie ludzkiego bezpieczeństwa lub zrównoważony rozwój?

W oparciu o całokształt materiału dowodowego postępowania OOŚ, w tym w szczególności raport OOŚ, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinien w uzasadnieniu tejże decyzji wykazać z uwagi na ochronę jakich dóbr i interesów uznał, iż cele ochrony wód powinny zostać „uchylone” w danych okolicznościach sprawy. Stosowne informacje na ten temat powinny zostać zawarte w raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Zgodnie z Wytocznymi nadrzędnym interesem społecznym mogą być przedsięwzięcia niezbędne w ramach „działań lub polityk mających na celu ochronę podstawowych wartości życia obywateli (zdrowia, bezpieczeństwa, środowiska naturalnego)”, „polityk mających podstawowe znaczenie dla państwa i społeczeństwa”, „wykonywania działalności o charakterze gospodarczym lub społecznym, spełniającej konkretne zadania w ramach usług publicznych”. Z kolei korzyści dla środowiska naturalnego mogą obejmować „w przypadku pogorszenia się stanu korzyści i możliwości utracone na skutek pogorszenia się stanu (np. utrata różnorodności biologicznej)”, natomiast „w przypadku nieosiągnięcia dobrego stanu lub potencjału te korzyści, które zostałyby uzyskane, gdyby nie zostało uniemożliwione osiągnięcie dobrego stanu lub dobrego stanu ekologicznego (np. już nie jest możliwe zaopatrzenie w wodę pitną)”.

4. Korzystne cele, którym służą te modyfikacje lub zmiany części wód, nie mogą, z przyczyn możliwości technicznych czy nieproporcjonalnych kosztów być osiągnięte innymi środkami, stanowiącymi znacznie korzystniejszą opcję środowiskową?

Podobnie jak w przypadku poprzedniej przesłanki, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinien w uzasadnieniu tejże decyzji wykazać, dlaczego wariant wskazany przez wnioskodawcę do realizacji nie może z przyczyn technicznych lub ekonomicznych zostać zastąpiony przez wariant znacznie korzystniejszy z punktu widzenia celów ochrony wód. Tak ukształtowany zakres obowiązku w zakresie postępowania wyjaśniającego daje organowi prowadzącemu postępowanie możliwość żądania od wnioskodawcy przedstawienia analizy wariantowej w formie wykraczającej poza wymogi art. 66 ust. 1 pkt. 5-7 Ustawy OOŚ. Chodzi tutaj o możliwość zobowiązania wnioskodawcy do przedstawienia analizy wariantowej pod kątem osiągnięcia celów ochrony wód z uwzględnieniem aspektów kosztowych i technicznych. Zobowiązanie takie może zostać orzeczone albo w postanowieniu ustalającym zakres raportu OOŚ (dla przedsięwzięć z grupy II oraz z grupy I w sytuacji gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu) albo w przypadku przedsięwzięć z grupy I w drodze wezwania do przedstawienia wyjaśnień w oparciu o art. 38j ust. 3 pkt. 4 *Prawo wodne* w związku z art. 7 i 77 par. 1 k.p.a. (w sytuacji gdy raport jest przedkładany wraz z wnioskiem o wydanie decyzji).

Analiza wariantowa może obejmować alternatywne lokalizacje, rozwiązania techniczne oraz skalę działalności. Ważne jest, aby takiej analizie dokonać na samym początku, tak aby uniknąć konieczności prowadzenia dalszej oceny niewłaściwego wariantu. Zgodnie z Wytocznymi niewykonalność techniczna jest uzasadniona w sytuacji gdy: żadne rozwiązanie techniczne nie jest dostępne, czas rozwiązania problemu przekracza dostępną ilość czasu, brak informacji na temat przyczyny problemu – brak możliwości znalezienia rozwiązania.

Analiza kosztów i korzyści przedsięwzięcia, spełniająca wymogi RDW, jest niezbędna aby umożliwić ocenę, czy korzyści wynikające z zapobieżenia pogorszeniu stanu lub przywrócenia części wód do dobrego stanu dla środowiska i społeczeństwa są przeważone przez korzyści wynikające z nowych modyfikacji lub zmian dla ludzkiego zdrowia, utrzymania bezpieczeństwa lub zrównoważonego rozwoju.

Przesłanki nr 3 i 4 związane są z koniecznością wyważenia interesów związanych z ochroną wód z interesami związanymi z ochroną zdrowia i życia ludzi, a także bezpieczeństwa publicznego.

W opisie celowości przedsięwzięcia należy wykazać, iż dana inwestycja (np. ochrona przeciwpowodziowa) jest adekwatna do potencjalnego zagrożenia interesu społecznego, tj. ochrony zdrowia i życia ludzi oraz bezpieczeństwa publicznego, a także że brak jest alternatywnych rozwiązań, korzystniejszych w odniesieniu do celów RDW.

5. Przy stosowaniu art. 4 ust. 3 - 7 RDW, Państwo Członkowskie zapewnia, że stosowanie to nie wyklucza lub nie przeszkadza w osiągnięciu celów niniejszej dyrektywy w innych częściach wód w tym samym obszarze dorzecza i jest zgodne z wdrażaniem innego prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego ochrony środowiska (art. 4 ust. 8 RDW).

W toku analizy należy wykazać, że oddziaływania na parametry fizyczne w danej części wód nie spowodują zagrożenia nieosiągnięciem celów dla innych części w tym samym obszarze dorzecza (co uzasadnić należy w decyzji środowiskowej). Przyjmuje się, że jeżeli przedsięwzięcie kolidowałoby z osiągnięciem celów w innych częściach wód w tym samym obszarze dorzecza, dla którego nie ma ustanowionych odstępstw z art. 4 ust. 7 RDW występuje konieczność wprowadzenia tego odstępstwa, ze wszystkimi konsekwencjami. Jest to jeden z elementów badania oddziaływania skumulowanego w postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko.

6. Należy podjąć kroki celem zapewnienia, że stosowanie nowych przepisów, włączając stosowanie ust. 3, 4, 5, 6 i 7 gwarantuje przynajmniej taki sam poziom bezpieczeństwa, jak istniejące prawodawstwo wspólnotowe.

Analizując spełnienie ww. warunku należy wykazać zgodności z innym prawodawstwem środowiskowym, poprzez wskazanie w szczególności z dyrektywami:

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko,
- Dyrektywa 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
- Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory,
- Dyrektywa Rady 2009/147/WE z 30 listopada 2009 w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.

W oparciu o całokształt materiału dowodowego postępowania OOŚ, w tym w szczególności raport OOŚ organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach powinien w uzasadnieniu tejże decyzji wykazać dlaczego zmiany w charakterystyce fizycznej danej części wód związane z realizacją przedsięwzięcia nie zagrażają osiągnięciu celów RDW w innych częściach wód w tym samym obszarze dorzecza. Tak ukształtowany zakres obowiązku w zakresie postępowania wyjaśniającego daje organowi prowadzącemu postępowanie możliwość żądania od wnioskodawcy przedstawienia stosownych informacji w raporcie OOŚ. Zobowiązanie takie może zostać orzeczone albo w postanowieniu ustalającym zakres raportu OOŚ (dla przedsięwzięć z grupy II oraz z grupy I w sytuacji gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu) albo w przypadku przedsięwzięć z grupy I w drodze wezwania do przedstawienia wyjaśnień w oparciu o art. 38k *Prawa wodnego* w związku z art. 7 i 77 par. 1 k.p.a. (w sytuacji gdy raport jest przedkładany wraz z wnioskiem o wydanie decyzji).

ZAŁĄCZNIKI

Schematy procedury OOS dla przedsięwzięć z grupy I i grupy II (Zmiany w postępowaniach administracyjnych w sprawach ocen oddziaływania na środowisko., Izabela Grudzińska, Joanna Zarzecka, Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska, Warszawa 2011).

WYKORZYSTANE MATERIAŁY METODOLOGICZNE

1. Common implementation strategy for the Water Framework Directive (2000/60/EC). Guidance Document No.20. Guidance document on exemptions to the environmental objectives, European Commission, 2009.
2. M. Pchałek, M. Behnke, *Postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko w prawie polskim i UE*, Warszawa 2009.
3. Zalecenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju, Ministra Środowiska i Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska dla inwestorów/beneficjentów oraz właściwych instytucji w zakresie weryfikacji i zapewnienia spełniania przez przedsięwzięcia współfinansowane z funduszy unijnych w okresie programowania 2007-2013 wymagań wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej
4. Zasady weryfikacji przesłanek z art. 4 ust. 7 Ramowej Dyrektywy Wodnej w odniesieniu do przedsięwzięć przeciwpowodziowych realizowanych w stanie prawnym obowiązującym przed i po 18 marca 2011 r. wraz z wytycznymi do oceny wpływu/oddziaływania przedsięwzięcia na cele ochrony wód w rozumieniu art. 4.1. dyrektywy.